

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตชนบทยากจน จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 6 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ภาพส่วนตัวของนักเรียน ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 สุขภาพ
- 1.4 ลำดับที่ของการเป็นบุตร
- 1.5 จุดมุ่งหมายในการเรียน
- 1.6 จุดมุ่งหมายในสถานอาชีพ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- 2.2 รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- 2.3 ความมั่นคงทางการเงินของครอบครัว
- 2.4 ความต้องการใช้แรงงานในครอบครัว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านสังคมของครอบครัวนักเรียน ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ขนาดของครอบครัว
- 3.2 จำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน
- 3.3 สภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- 3.4 ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- 3.5 ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
- 3.6 ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับอาชีพของบุตร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเรียนของนักเรียน ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2 ลักษณะการขาดเรียน

4.3 ผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา

4.4 การสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เกี่ยวกับการศึกษาต่อ

4.5 ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไป ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

5.1 ระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน

5.2 ลักษณะการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน

5.3 การรับวัสดุอุปกรณ์ของโครงการ

5.4 สภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา -

5.5 สภาพการศึกษาของชุมชน

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนที่จบชั้นปีที่ 6 แล้วไม่ศึกษาต่อ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน

สถานภาพส่วนตัวของนักเรียนจะวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สุขภาพ ลำดับที่
ของการเป็นบุตร จุดมุ่งหมายในการเรียนและจุดมุ่งหมายในทางอาชีพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 เพศ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเพศของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่า นักเรียน
ที่ไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00
เป็นชาย 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

1.2 อายุ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ นับถึงเดือนกุมภาพันธ์

2531 มีดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
12	8	13.33
13	39	65.00
14	8	13.33
15	4	6.67
17	1	1.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่อายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.00 รองลงมาอายุ 12 ปี และ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.33 และน้อยที่สุดอายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.67

1.3 สุขภาพ

(ก) การเจ็บป่วยและชนิดของโรค

ในด้านสุขภาพของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา 6 แล้วไม่ศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา 5 และชั้นประถมศึกษา 6 นั้น จากจำนวนนักเรียน 60 คน ผลปรากฏว่า มีจำนวนนักเรียนที่เคยเจ็บป่วยบ่อยๆ หรือครั้งสำคัญๆ จำนวน 20 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.33 และจำนวนนักเรียนที่ไม่เคยเจ็บป่วยบ่อยๆ หรือครั้งสำคัญๆ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และจากการศึกษาถึงชนิดของโรคที่ทำให้นักเรียนเจ็บป่วยบ่อยๆ หรือครั้งสำคัญๆ ทำให้ทราบถึงโรคที่นักเรียนเป็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ

ตารางที่ 3 โรคที่นักเรียนเจ็บป่วยบ่อยๆ หรือครั้งสำคัญ

ชนิดของโรค	จำนวน	ร้อยละ
ไขหวัด	10	50.00
ไข้หวัด	3	15.00
ปวดศีรษะ	2	10.00
อีสุกอีใส	1	5.00
กระเพาะ	1	5.00
ปวดท้อง	1	5.00
ปวดฟัน	1	5.00
โลหิตจาง	1	5.00
รวม	20	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า โรคที่นักเรียนเจ็บป่วยบ่อยๆ หรือครั้งสำคัญ มากที่สุดนั้นคือ เป็นไขหวัด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือไข้หวัด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และโรคที่เป็นน้อยที่สุด โรคอีสุกอีใส กระเพาะ ปวดท้อง ปวดฟัน และโรคโลหิตจาง คิดเป็นร้อยละ 5.00 เท่ากัน

(ข) โรคประจำตัว

จากการศึกษาเกี่ยวกับโรคประจำตัวของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่า จากจำนวนนักเรียน 60 คน มีโรคประจำตัว 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 ไม่มีโรคประจำตัว 53 คน คิดเป็นร้อยละ 88.33 และจากการศึกษาถึงชนิดของโรคประจำตัวนักเรียน ทำให้ทราบถึงโรคที่นักเรียนเป็นเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปวดท้อง กระเพาะ 2 คน ปวดศีรษะ ปวดนม ลำไส้อักเสบ โลหิตจางและโรคผิวหนัง จำนวนเท่ากันคืออย่างละ 1 คน

1.4 จำนวนที่มองรวมนิคมารคาเดียวกัน
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนที่มองรวมนิคมารคาเดียวกันของ
นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของจำนวนที่มองรวมนิคมารคาเดียวกันของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ

จำนวนที่มองรวมนิคมารคาเดียวกัน	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 คน	5	8.33
3 - 4 คน	22	36.67
5 - 6 คน	17	28.33
7 คนขึ้นไป	16	26.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีมอง
รวมนิคมารคาเดียวกัน 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมา มีมองรวมนิคมารคาเดียวกัน
5-6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.33 และน้อยที่สุดมีมองรวมนิคมารคาเดียวกัน 1-2 คน คิดเป็น
ร้อยละ 8.33

1.5 ลำดับที่ของการเป็นบุตร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลำดับที่ของการเป็นบุตรของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ

มีดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามลำดับที่ของการเป็นบุตร

ลำดับที่ของการเป็นบุตร	จำนวน	ร้อยละ
1	10	16.67
2	10	16.67
3	14	23.33
4	6	10.00
5	7	11.67
6	5	8.33
7	2	3.33
8	4	6.67
9	2	3.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.33 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 1 และบุตรคนที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 16.67 เท่ากัน และน้อยที่สุดเป็นบุตรคนที่ 7 และบุตรคนที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 3.33 เท่ากัน เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นบุตรคนสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 16.67

1.6 จุดมุ่งหมายในการเรียน

(ก) ระดับการศึกษาสูงสุดที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาสูงสุดที่นักเรียนต้องการของ
นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ มีดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ จำนวนตามระดับการศึกษาสูงสุดที่ต้องการ

ระดับการศึกษาสูงสุดที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ป.6	16	26.67
ม.3	40	66.67
ม.6	4	6.66
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีความต้องการเรียน
สูงสุดระดับ ม.3 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือมีความต้องการเรียนสูงสุดระดับ
ป.6 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุดคือมีความต้องการเรียนสูงสุดระดับ ม.6
จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66

(ข) จุดมุ่งหมายในการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเรียนของนักเรียนที่ไม่
ศึกษาต่อมีดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามจุดมุ่งหมายในการเรียน

จุดมุ่งหมายในการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการศึกษาหาความรู้	22	36.67
ต้องการเพื่อน	6	10.00
ต้องการทำงานที่มีรายได้ เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาใน ระดับที่สูงขึ้น	10	16.67
เพื่อนำความรู้ช่วยเหลือในการ ประกอบอาชีพของผู้ปกครอง	8	13.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้ คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาคือจุดมุ่งหมายในการเรียนเพื่อนำความรู้ช่วยเหลือในการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง และน้อยที่สุดคือมีจุดมุ่งหมายในการเรียนเพื่อต้องการเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 10.00

1.7 จุดมุ่งหมายในค่าน้ำชาติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในค่าน้ำชาติของนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษา

ต่อ มีดังนี้

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อ จำแนกตามจุดมุ่งหมายในค่าน้ำชาติ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	20	33.33
ทำนา	15	25.00
ช่างเสริมสวย ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมรถ	13	21.67
ไร้อาชีพ	6	10.00
ค้าขาย	3	5.00
ทำงานตามบริษัท	3	5.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในอาชีพรับราชการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือจุดมุ่งหมายในค่าน้ำชาติ ทำนา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดคือจุดมุ่งหมายในค่าน้ำชาติ ค้าขายและทำงานตามบริษัท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 เท่ากัน

นักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายในค่าน้ำชาติรับราชการ เป็นที่น่าสนใจเฉพาะอาชีพรับราชการที่นักเรียนมีจุดมุ่งหมายที่จะประกอบอาชีพเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ครู 8 คน ทหาร 5 คน ตำรวจ 4 คน หมอ 2 คนและพยาบาล 1 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40 ร้อยละ 25 ร้อยละ 20 ร้อยละ 10 และร้อยละ 5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความมั่นคงทางการเงินของครอบครัว และความต้องการใช้แรงงานในครอบครัว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(ก) อาชีพหลัก

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพหลักของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามอาชีพหลักของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

อาชีพหลักของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ทำนา	55	91.67
ทำนาและทำไร่	2	3.33
ทำไร่	2	3.33
ทำสวน	1	1.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าอาชีพหลักของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมาประกอบอาชีพทำนาและทำไร่ทั้งสองอย่าง และทำไร่อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 3.33 เท่ากัน และน้อยที่สุดคืออาชีพ ทำสวน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

(ข) อาชีพทรง

จากการศึกษาถึงอาชีพทรงของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองนักเรียน
ผลปรากฏว่า บิณฑาคารหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อจำนวน 60 คน มีอาชีพทรง 41 คน
คิดเป็นร้อยละ 68.33 และไม่มีอาชีพทรงจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67

อาชีพทรงของบิณฑาคารหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ
รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามอาชีพทรงของบิณฑาคาร
หรือผู้ปกครอง

อาชีพทรงของบิณฑาคารหรือผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	20	48.78
ทำไร่	7	17.03
ค้าขาย	4	9.76
ปลูกมอน เลี้ยงไหม	3	7.32
ทอผ้าไหม	2	4.88
ทอเสื่อกก	2	4.88
รับรถ	1	2.45
เลี้ยงเป็ด	1	2.45
ช่างซ่อมรถ	1	2.45
รวม	41	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า อาชีพทรงของบิณฑาคารหรือผู้ปกครอง
นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 48.78
รองลงมาประกอบอาชีพ ทำไร่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.03 และน้อยที่สุดคืออาชีพรับรถ
เลี้ยงเป็ดและช่างซ่อมรถ จำนวน 1 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.45

2.2 รายได้ของนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ของนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละผู้ประกอบการนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามรายได้ของนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการ

รายได้ของนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการ (รายได้ต่อปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2000 บาท	5	8.33
2000 - 6000 บาท	13	21.67
6001 - 10000 บาท	11	18.33
10001 - 14000 บาท	8	13.33
14001 - 18000 บาท	5	8.33
18001 - 22000 บาท	3	5.00
22001 - 26000 บาท	3	5.00
26001 - 30000 บาท	4	6.67
30001 - 34000 บาท	3	5.00
34001 - 38000 บาท	3	5.00
เกินกว่า 38000 บาท	2	3.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า รายได้ของนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 2000 - 6000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.67 รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 6001 - 10000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.33 ส่วนนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการนักเรียนที่มีรายได้เกินกว่า 38000 บาท มีจำนวนน้อยคิดเป็นร้อยละ 3.33

2.3 ความมั่นคงทางการเงินของครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงทางการเงินของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้

(ก) ความเพียงพอของรายได้ต่อการดำรงชีพประจำวัน จากการศึกษาถึงความเพียงพอของรายได้ต่อการดำรงชีพประจำวันของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่าส่วนใหญ่รายได้ของครอบครัวเพียงพอต่อการดำรงชีพประจำวัน จำนวน 50 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีเพียง 10 ครอบครัวที่รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพประจำวัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 16.67

สาเหตุที่รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอมีรายละเอียดดังนี้คือ มีลูกมาก มีที่ทำกินน้อย 3 ครอบครัว ไม่มีอาชีพรอง 3 ครอบครัว ไม่มีที่นาเป็นของตนเอง 2 ครอบครัว กินเช่าอากาศแปรปรวน นาแล้ง 2 ครอบครัว

และเกี่ยวกับเงินฝากธนาคารหรือเงินที่ให้อื่นๆมีของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่า ครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีเงินฝากธนาคารหรือไม่มีเงินให้อื่นๆคิดเป็นร้อยละ 90.00

(ข) ความช่วยเหลือรายได้ จากการศึกษาถึงผู้ช่วยหารายได้ให้แก่ครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผลปรากฏว่า ครอบครัวของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีผู้ช่วยหารายได้ให้แก่ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 63.33 สำหรับผู้ที่ช่วยหารายได้ให้แก่ครอบครัวส่วนใหญ่เป็นบุตร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100.00

2.4 ความต้องการใช้แรงงานในครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการใช้แรงงานในครอบครัวของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้

(ก) ความต้องการใช้แรงงานนักเรียน จากการศึกษาถึงความต้องการใช้แรงงานนักเรียนของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผลปรากฏว่า ส่วนใหญ่ครอบครัวของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อต้องการใช้แรงงานนักเรียน จำนวน 58 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 96.67

(ข) ชนิดของงานที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำ จากการศึกษาถึงชนิดของงานที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามชนิดของงานที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำ¹

ชนิดของงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทำนา ทำไร่ ทำสวน	48	38.40
ทำงานบ้าน	31	24.80
เลี้ยงสัตว์	31	24.80
รับจ้าง	10	8.00
ขายของ	4	3.20
เลี้ยงนong	1	0.80
รวม	125	100.00

¹ ผู้ปกครองคนหนึ่งๆ ตอบได้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า งานที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนทำส่วนใหญ่คือ ทำนา ทำไร่และทำสวน คิดเป็นร้อยละ 38.40 รองลงมาผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานบ้านและเลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 24.80 เท่ากันและน้อยที่สุดผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยเลี้ยงนong คิดเป็นร้อยละ 0.80

(ค) ช่วงเวลาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงาน จากการศึกษาถึง
ช่วงเวลาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงาน โดยผลดังนี้

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามช่วงเวลาที่ผู้
ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงาน¹

ช่วงเวลาที่ผู้ปกครองต้องการ ให้นักเรียนช่วยทำ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงดูหน้า ทำไร	48	38.40
ช่วงพจนดูหน้า ทำไร ทำสวน	41	32.80
ทุกวัน	36	28.80
รวม	125	100.00

¹ ผู้ปกครองคนหนึ่งๆ ตอบได้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ช่วงเวลาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วย
ทำงานส่วนใหญ่ผู้ปกครองนักเรียนช่วยทำงานในช่วงดูหน้า ทำไร ทำสวน คิดเป็นร้อยละ 38.40
รองลงมาต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานในช่วงพจนดูหน้า ทำไร ทำสวน คิดเป็นร้อยละ 32.80
และน้อยที่สุดผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 28.80

และจากการศึกษาต่อไปว่าหากไม่มีนักเรียนช่วยทำงานแล้วการประกอบอาชีพของ
ผู้ปกครองจะเป็นอย่างไรนั้น ผลปรากฏว่า ผลการประกอบอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษา
ต่อไม่มีนักเรียนช่วยทำงานส่วนใหญ่ยังอยู่ได้ คิดเป็นร้อยละ 88.33

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมครอบครัวนักเรียน

ปัจจัยด้านสังคมครอบครัวนักเรียนจะวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของครอบครัว
จำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน สภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ระดับ
การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับ
การศึกษาของบุตรและความคาดหวังของบิดามารดาเกี่ยวกับอาชีพของบุตร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ขนาดของครอบครัว

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

(ก) จำนวนสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาถึงขนาดของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อได้ผลดังนี้

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
4	4	6.67
5	8	13.33
6	18	30.00
7	6	10.00
8	9	15.00
9	5	8.33
10	6	10.00
11	4	6.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา มีสมาชิกในครอบครัว 8 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และน้อยที่สุดมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เท่ากัน

(ข) จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความรับผิดชอบ จากการศึกษาถึงจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความรับผิดชอบในครอบครัวของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามจำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความรับผิดชอบ

จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	2	3.33
2	4	6.67
3	9	15.00
4	16	26.67
5	5	8.33
6	9	15.00
7	4	6.67
8	8	13.33
9	3	5.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า จำนวนบุตรหลานที่อยู่ในความรับผิดชอบของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมา มีสมาชิกในครอบครัว 3 คน และ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 น้อยที่สุดมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

3.2 จำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

(ก) จำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน จากการศึกษาถึงจำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน ใ้คดังนี้

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามจำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน

จำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	18	30.00
1	23	38.33
2	15	25.00
3	4	6.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า จำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียนของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 รองลงมาไม่มีบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยที่สุดมีจำนวนบุตรหลานที่กำลังศึกษาเล่าเรียน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

(ข) ระดับการศึกษาของบุตรหลาน จากการศึกษาถึงระดับการศึกษาของบุตรหลานของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ใ้คดังนี้

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามระดับการศึกษาของบุตรหลาน

ระดับการศึกษาของบุตรหลาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใ้เรียน	3	1.11
เด็กเล็ก	5	1.85
ระดับประถมศึกษา	244	90.37
ระดับมัธยมศึกษา	14	5.19
สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา	4	1.48
รวม	270	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของบุตรหลานของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่บุตรหลานได้รับการศึกษาระดับ ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.37 รองลงมา ระดับการศึกษาของบุตรหลานอยู่ในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.19 และน้อยที่สุดบุตรหลานไม่ได้เรียนหนังสือคิดเป็นร้อยละ 1.11

(ค) จำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียน จากการศึกษาถึงจำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามจำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียน

จำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	35	58.33
1 คน	20	33.33
2 คน	5	8.34
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า จำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนในครอบครัวนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ไม่มี คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาจำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนมี 1 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดจำนวนบุตรหลานที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนมี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.34

3.3 สภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการสมรสของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของนิคมารคาหรือผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามสภาพการสมรสของนิคมารคาหรือผู้ปกครอง

สภาพการสมรสของนิคมารคาหรือผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
โสด	4	6.67
อยู่ด้วยกัน	53	88.33
หย่าร้าง	1	1.67
พหุหมาย แหมพมาย	2	3.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า สภาพการสมรสของนิคมารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 88.33 รองลงมาสภาพการสมรสของนิคมารคาหรือผู้ปกครองยังโสด คิดเป็นร้อยละ 6.67 และน้อยที่สุดสภาพการสมรสของนิคมารคาหรือผู้ปกครองหย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 1.67

3.4 ระดับการศึกษาของนิคมารคาหรือผู้ปกครอง

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษาของนิคมารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่า ระดับการศึกษาของนิคมารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ป.4 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 68.33 รองลงมา ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.67 และระดับชั้น ป.3 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ระดับชั้น ป.6 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ระดับชั้น ป.2 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และน้อยที่สุดระดับการศึกษาของนิคมารคาหรือผู้ปกครองอยู่ในระดับชั้น ป.1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.67

3.5 ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน
เกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีดังนี้

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนความ
ความความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร

ความคาดหวังของบิดามารดาเกี่ยวกับ การศึกษาที่ต้องการให้บุตรได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ป.6	28	46.67
ม.3	23	38.33
ม.6	2	3.33
ปริญญาตรี	1	1.67
เรียนให้สูงที่สุด	3	5.00
ตามความสามารถของเด็ก	3	5.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองคาดหวังให้บุตร
ได้รับการศึกษาสูงสุด ป.6 คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาบิดามารดาหรือผู้ปกครองคาดหวังให้บุตร
ได้รับการศึกษาสูงสุด ม.3 คิดเป็นร้อยละ 38.33 และน้อยที่สุดบิดามารดาหรือผู้ปกครองคาดหวังให้
บุตรได้รับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.67

3.6 ความคาดหวังของนิคมารคาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับอาชีพของบุตร
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของนิคมารคาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับ
อาชีพของบุตร มีดังนี้

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของนิคมารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตาม
ความคาดหวังของนิคมารคาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับอาชีพของบุตร

อาชีพของบุตรที่นิคมารคาต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ทำนาทำไร่	31	51.67
ช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมรถ ช่างเสริมสวย ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า	14	23.34
รับราชการ	5	8.33
รับจ้าง	5	8.33
ความใจแคบ	3	5.00
ค้าขาย	2	3.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า นิคมารคาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่คาดหวังให้บุตร
ประกอบอาชีพทำนาทำไร่ คิดเป็นร้อยละ 51.67 รองลงมานิคมารคาหรือผู้ปกครองคาดหวังให้
บุตรประกอบอาชีพช่างก่อสร้าง ช่างซ่อมรถ ช่างเสริมสวยและช่างตัดเย็บเสื้อผ้า คิดเป็น
ร้อยละ 23.34 และน้อยที่สุดนิคมารคาหรือผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็น
ร้อยละ 3.33

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านการเรียนของนักเรียน

ปัจจัยด้านการเรียนของนักเรียนจะวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ลักษณะการขาดเรียน ผู้ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการศึกษา การสนับสนุนของนิคมารคาเกี่ยวกับ
การศึกษาต่อและผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อมีดังนี้

(ก) การเรียนซ้ำชั้น จากการศึกษาถึงการเรียนซ้ำชั้นระหว่างที่เรียนอยู่ชั้น

ป.1-ป.6 ของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่า นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ ไม่เคยเรียนซ้ำชั้น คิดเป็นร้อยละ 81.67

และจากการศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเรียนซ้ำชั้นระหว่างเรียนอยู่ ป.1-ป.6 ผลปรากฏว่า สาเหตุของการเรียนซ้ำชั้นระหว่างเรียนอยู่ชั้น ป.1-ป.6 ของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เนื่องจากสาเหตุสอบไม่ผ่านคิดเป็นร้อยละ 54.55 รองลงมาเรียนซ้ำชั้นเนื่องจากช่วยผู้ปกครองทำงาน คิดเป็นร้อยละ 18.18 และน้อยที่สุดเรียนซ้ำชั้นเนื่องจากสาเหตุอายุไม่ถึงเกณฑ์ ย้ายโรงเรียน และป่วย คิดเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน

(ข) ระดับชั้นที่เรียนซ้ำ จากการศึกษาถึงระดับชั้นที่เรียนซ้ำระหว่างเรียน ป.1-ป.6 ของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผลปรากฏว่า ระดับชั้นที่เรียนซ้ำชั้นระหว่างที่เรียนอยู่ ป.1-ป.6 ของนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาต่อเรียนซ้ำชั้น ป.2 คิดเป็นร้อยละ 45.46 รองลงมาเรียนซ้ำชั้น ป.1 คิดเป็นร้อยละ 36.36 และน้อยที่สุดเรียนซ้ำชั้น ป.3 และ ป.4 คิดเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน

(ค) เวลาที่ใช้เรียนระดับประถมศึกษา จากการศึกษาถึงเวลาที่ใช้เรียนในระดับประถมศึกษาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามเวลาที่ใช้เรียนระดับประถมศึกษา

เวลาที่ใช้เรียน	จำนวน	ร้อยละ
6 ปี	49	81.67
7 ปี	10	16.67
8 ปี	1	1.66
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า เวลาที่ใช้เรียนระดับประถมศึกษาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ใช้เวลาเรียน 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.67 รองลงมาใช้เวลาเรียน 7 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 และน้อยที่สุดใช้เวลาเรียน 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.66

(ง) ความประพฤติ จากการศึกษาถึงความประพฤติของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่มีความประพฤติเรียบร้อย คิดเป็นร้อยละ 91.67

(จ) ความสนใจต่อการเรียน จากการศึกษาถึงความสนใจต่อการเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ใกล้เคียงนี้

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความสนใจต่อการเรียน

ความสนใจต่อการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	5	8.33
ปานกลาง	34	56.67
มาก	21	35.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ความสนใจต่อการเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาความสนใจต่อการเรียนอยู่ในเกณฑ์มาก คิดเป็นร้อยละ 35.00 และน้อยที่สุดความสนใจต่อการเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย คิดเป็นร้อยละ 8.33

(ฉ) ผลสัมฤทธิ์รายวิชา จากการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์รายวิชาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ใคผลดังนี้

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เรียนดีที่สุด

รายวิชาที่เรียนดีที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะ	9	15.00
เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต	11	18.33
เสริมสร้างลักษณะนิสัย	16	26.67
การงานพื้นฐานและอาชีพ	16	26.67
อังกฤษ	8	13.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์รายวิชาที่เรียนดีที่สุดของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เรียนดีที่สุดในรายวิชาเสริมสร้างลักษณะนิสัยและการงานพื้นฐานและอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 26.67 เท่ากัน รองลงมาเรียนดีที่สุดในรายวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตและน้อยที่สุดเรียนดีในรายวิชาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 13.33

(ช) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ใคผลดังนี้

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	8	13.33
2.00 - 2.99	36	60.00
3.00 - 3.74	14	23.33
3.75 - 4.00	2	3.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับคะแนน 2.00 - 2.99 คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับคะแนน 3.00 - 3.74 คิดเป็นร้อยละ 23.33 และน้อยที่สุดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับคะแนน 3.75 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 3.33

4.2 ลักษณะการขาดเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการขาดเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

(ก) ลักษณะการขาดเรียน จากการศึกษาถึงลักษณะการขาดเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ไม่เคยขาดเรียน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

(ข) สาเหตุการขาดเรียน จากการศึกษาถึงสาเหตุการขาดเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามสาเหตุของการขาดเรียน

สาเหตุการขาดเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ป่วย	16	66.67
ช่วยผู้ปกครองทำงาน	7	29.17
ไม่อยากเรียน	1	4.16
รวม	24	100.00

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุการขาดเรียนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เนื่องจากป่วย คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาขาดเรียนเนื่องจากช่วยผู้ปกครองทำงาน คิดเป็นร้อยละ 29.17 และน้อยที่สุดขาดเรียนเนื่องจากตัวเองไม่อยากเรียน คิดเป็นร้อยละ 4.16

4.3 ผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา

ผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	46	76.67
บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	3	5.00
บุคคลอื่น ๆ	11	18.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อคือบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 76.67 รองลงมาคือบุคคลอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.33 และน้อยที่สุดผู้ให้การสนับสนุนในการศึกษาคือบิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 5.00

4.4 การสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่าส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 70.00

4.5 ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

(ก) การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ จากการศึกษาเกี่ยวกับการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่า จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 60 คน ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00

(ข) ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ จากการศึกษาเกี่ยวกับผู้ให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับ
การศึกษาต่อ

ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ครู	32	53.33
เพื่อน	18	30.00
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	9	15.00
ญาติ	1	1.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อส่วนใหญ่คือครู คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยที่สุดคือผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อคือญาติ คิดเป็นร้อยละ 1.67

ตอนที่ 5 สภาพแวดล้อมทั่วไป

สภาพแวดล้อมทั่วไปจะวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน ลักษณะการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน การรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการ สภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาและสภาพการศึกษาของชุมชน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา มีดังนี้

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา

ระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ถึง 1 กิโลเมตร	3	5.00
1 - 2 กิโลเมตร	26	43.33
3 - 4 กิโลเมตร	15	25.00
5 กิโลเมตรขึ้นไป	16	26.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า ระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ประมาณ 1 - 2 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาประมาณ 5 กิโลเมตรขึ้นไป และน้อยที่สุดระยะทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ถึง 1 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 5.00

5.2 ลักษณะการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา

มีดังนี้

(ก) การเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียน จากการศึกษาเกี่ยวกับการเดินทาง
จากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผลดังนี้

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามการเดินทาง
จากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา

การเดินทางไปโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เดิน	8	19.51
จักรยาน	29	70.73
รถโดยสารประจำทาง	3	7.32
มอเตอร์ไซด์	1	2.44
รวม	41	100.00

หมายเหตุ จากการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 19 คน ไม่เคยเดินทางไป
โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ไกลบ้านพักนักเรียน

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า การเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เดินทางโดยจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 70.73 รองลงมาคือเดิน
คิดเป็นร้อยละ 19.51 และน้อยที่สุดเดินทางจากบ้านพักถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยมอเตอร์ไซด์
คิดเป็นร้อยละ 2.44

(ข) ความสะดวกในการเดินทาง จากการศึกษาเกี่ยวกับความสะดวกใน
การเดินทางจากบ้านพักไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาปรากฏว่านักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่
การเดินทางสะดวก คิดเป็นร้อยละ 90.00 และจากการศึกษาถึงสาเหตุของการเดินทางจากบ้านพัก
ไปโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่สะดวกนั้นสาเหตุส่วนใหญ่คือ ระยะทางไกล คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ
รองลงมาสาเหตุเนื่องจากการเดินทางไม่สะดวก ถนนไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 33.33

5.3 การรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการ
ศึกษาของนักเรียนและของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

5.3.1 นักเรียน จากการศึกษาถึงการรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อผลปรากฏว่านักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เคยรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และจากการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาแล้วจะเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าโครงการนี้หรือไม่ ผลปรากฏว่าส่วนใหญ่อยากเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ส่วนพวกที่ไม่อยากเข้าศึกษาต่อมี ร้อยละ 25.00

5.3.2 ผู้ปกครอง จากการศึกษาถึงการรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผลปรากฏว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อส่วนใหญ่เคยรับรู้ คิดเป็นร้อยละ 85.00 และจากการศึกษาในกลุ่มที่ไม่เคยรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษามาก่อนถ้าหากเคยรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษามาก่อนแล้วจะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าโครงการนี้หรือไม่ ผลปรากฏว่าส่วนใหญ่ไม่ยินดีส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ในกลุ่มที่ยินดีจะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อมีร้อยละ 33.33

และจากการศึกษาถึงสาเหตุที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อในครั้งแรกที่ไม่เคยรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการขยายโอกาสทางการศึกษามาก่อน ภายหลังจากเคยรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการแล้วยังไม่ส่ง บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เข้าโครงการแล้ว ผลปรากฏว่า สาเหตุที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อไม่ยินดีส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่เข้าโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาภายหลังที่ทราบวัตถุประสงค์ของโครงการแล้วส่วนใหญ่คือ ต้องการใช้จ่ายแรงงานและขาดเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน เสื้อผ้า คิดเป็น ร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ เก่งกว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบออกมาแล้วจะไม่มั่งคั่งและไม่แสดงเหตุผล คิดเป็นร้อยละ 16.67 เท่ากัน

5.4 สภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาจากคำตอบของนิทานกรทหรือผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

5.4.1 นักเรียน

(ก) ความอาคารเรียน จากการศึกษาถึงสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามอาคารเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ มีดังนี้

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็นต้ออาคารเรียน

อาคารเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	34	56.67
ไม่เพียงพอ	1	1.67
ไม่ทราบ	25	41.66
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามอาคารเรียนส่วนใหญ่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 41.66 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 1.67

(ข) เครื่องมืออุปกรณ์ จากการศึกษาถึงสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาในคาน เครื่องมืออุปกรณ์ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็น คานเครื่องมืออุปกรณ์

เครื่องมืออุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	22	36.67
ไม่เพียงพอ	-	-
ไม่ทราบ	38	63.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับ สภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาคานเครื่องมืออุปกรณ์ส่วนใหญ่ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 63.33 และรองลงมาเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 36.67

(ค) คานสนามกีฬา จากการศึกษาถึงสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาในคานสนามกีฬาตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็นคานสนามกีฬา

สนามกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	34	56.67
ไม่เพียงพอ	1	1.67
ไม่ทราบ	25	41.66
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับ สภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาคานสนามกีฬาส่วนใหญ่เห็นว่าเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมา ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 41.66 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 1.67

(ง) ความสามารถของครู (ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์)
จากการศึกษาถึงความสามารถของครูในด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความคิดเห็น
ของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็น
ความสามารถของครู

ระดับความสามารถของครู (ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์)	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	-	-
ปานกลาง	15	25.00
มาก	13	21.67
ไม่ทราบ	32	53.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อด้าน
ความสามารถของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์ ส่วนใหญ่
ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาเห็นความสามารถของครูอยู่ในระดับปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดมีความเห็นความสามารถของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ใน
ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 21.67

(จ) ชื่อเสียงของโรงเรียน จากการศึกษาถึงชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ทั้งในค่านิชาการและค่านักทำ ความความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ใต้ออกดังนี้

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ชื่อเสียงของโรงเรียนค่านิชาการ

ชื่อเสียงของโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	1	1.67
ปานกลาง	21	35.00
มาก	11	18.33
ไม่ทราบ	27	45.00
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาในค่านิชาการส่วนใหญ่ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.00 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าชื่อเสียงของโรงเรียนมัศึกษาค่านิชาการอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.67

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ชื่อเสียงของโรงเรียนมัศึกษาค่านักทำ

ชื่อเสียงของโรงเรียนค่านักทำ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	1	1.67
ปานกลาง	22	36.87
มาก	15	25.00
ไม่ทราบ	22	36.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านกีฬาส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางและอีกกลุ่มหนึ่งไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 36.67 เท่ากัน และน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.67

5.4.2 ผู้ปกครอง

(ก) คานอาคารเรียน จากการศึกษาถึงสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา คานอาคารเรียน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็น คานอาคารเรียน

อาคารเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	17	28.33
ไม่เพียงพอ	3	5.00
ไม่ทราบ	40	66.67
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนมัศึกษาคานอาคารเรียนส่วนใหญ่ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเห็นว่าเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 28.33 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 5.00

(ข) เครื่องมืออุปกรณ์ จากการศึกษาถึงสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อในคานเครื่องมืออุปกรณ์ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็น คานเครื่องมืออุปกรณ์

เครื่องมืออุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	12	20.00
ไม่เพียงพอ	4	6.67
ไม่ทราบ	44	73.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเครื่องมืออุปกรณ์ส่วนใหญ่ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาเห็นว่าเป็นพอ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 1.67

(ค) ด้านสนามกีฬา จากการศึกษาถึงสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็นด้านสนามกีฬา

สนามกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
เพียงพอ	16	26.67
ไม่เพียงพอ	3	5.00
ไม่ทราบ	41	68.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามสนามกีฬาส่วนใหญ่ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 68.33 รองลงมาเห็นว่าเป็นพอ คิดเป็นร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 5.00

(ง) ด้านความสามารถของครู (ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านมนุษยสัมพันธ์) จากการศึกษาถึงความสามารถของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็น
 ด้านความสามารถของครู

ความสามารถของครู (ด้านวิชาการ กิจา มนุษย์สัมพันธ์)	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	-	-
ปานกลาง	14	23.33
มาก	5	8.33
ไม่ทราบ	41	68.34
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อด้านความสามารถของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนวิชาการ ด้านกิจา มนุษย์สัมพันธ์ ส่วนใหญ่ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 68.34 รองลงมาเห็นว่าการความสามารถของครูอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.33 และน้อยที่สุดมีความเห็นว่าชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนวิชาการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 8.33

(จ) ชื่อเสียงของโรงเรียน จากการศึกษาถึงชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งด้านวิชาการและค่านักกีฬา ตามความคิดเห็นของบุคลิกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ โดยผลดังนี้

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของบุคลิกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามความคิดเห็น เกี่ยวกับชื่อเสียงโรงเรียนด้านวิชาการ

ชื่อเสียงด้านวิชาการ	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	-	-
ปานกลาง	14	23.33
มาก	5	8.33
ไม่ทราบ	41	68.34
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของบุคลิกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านวิชาการส่วนใหญ่ไม่ทราบ คิดเป็น ร้อยละ 68.34 รองลงมาเห็นว่าเป็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.33 น้อยที่สุดมีความเห็นว่าชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของบุคลิกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามความคิดเห็นเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาด้านกีฬา

ชื่อเสียงด้านกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	-	-
ปานกลาง	18	30.00
มาก	1	1.67
ไม่ทราบ	41	68.33
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ภาคส่วนใหญ่มองไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมาเห็นความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.00 และน้อยที่สุดผู้ปกครองมีความเห็นว่าชื่อเสียงของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่หาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 1.67

5.5 สภาพการศึกษาของชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการศึกษาของชุมชน มีดังนี้

(ก) สภาพการศึกษาของชุมชน จากการศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการศึกษาของชุมชนของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อและกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการศึกษาของชุมชน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการศึกษาของชุมชน	จำนวน	น้อย		ปานกลาง		มาก	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อ ม.1 ของชาวมาน 44	44	73.33	13	21.67	33	5.00	
2. ความสามารถของชาวมานในการอ่านออกเขียนได้ 13	13	21.67	36	60.00	11	18.33	
3. ความสนใจของชาวมานในการติดตามข่าวคราวทาง ด้านการศึกษาจากวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ 44	44	73.33	15	25.00	1	1.67	

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการศึกษาของชุมชนในด้านความนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อ ม.1 ของชาวมานส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 73.33 ส่วนความสามารถของชาวมานในการอ่านออกเขียนได้มีส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และความสนใจของชาวมานในการติดตามข่าวคราวทางด้านการศึกษาจากวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่ายังอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 73.33 และจากผลการศึกษาถึงพื้นฐานความรู้ของชาวมานที่ใช้ในการประกอบอาชีพนั้น ผลปรากฏว่าเรียนจบระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 100.00

(ข) คำนิยมทางการศึกษาของครูปกครอง จากการศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับ คำนิยมทางการศึกษาของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเกี่ยวกับการ เปรียบเทียบความสามารถด้าน ต่างๆ ระหว่างนักเรียนที่เรียนระดับประถมศึกษา กับนักเรียนที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ใด้ผล ดังนี้

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามความคิดเห็น เกี่ยวกับค่านิยมทางการศึกษา

ค่านิยมทางการศึกษา	แยกจากตอนเรียน		เท่ากับตอนเรียน		ดีกว่าตอนเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้	-	-	4	6.67	56	93.33
2. ความสามารถในการทำงาน	14	23.33	20	33.33	26	43.34
3. ความประพฤติ	9	15.00	27	45.00	24	40.00

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางการศึกษาของ ครูปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างนักเรียนที่เรียนระดับประถมศึกษา กับนักเรียน ที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ในด้านความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ และความสามารถในการทำงานนั้นนักเรียนที่เรียนระดับมัธยมศึกษา มีความสามารถดีกว่านักเรียน ที่เรียนระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 93.33 และร้อยละ 43.34 ตามลำดับ ส่วนความประพฤติ นั้นครูปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าความประพฤติของนักเรียนที่เรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา นั้นมีความประพฤติเท่ากันหรือพอๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตอนที่ 6 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาที่ 6 แล้วไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาที่ 6 แล้วไม่ศึกษาต่อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจะวิเคราะห์จากคำตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ บิคารมารถหรือครูปกครอง นักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ เพื่อนและครูระดับประถมศึกษา ใด้ดังนี้

6.1 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์ค่าตอบจากค่าตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ การวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากค่าตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 45. จำนวนและร้อยละของค่าตอบจากนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1 ¹

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน	59	29.65
2. ผู้ปกครองยากจน	48	24.12
3. ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่มีการทำงาน	33	16.58
4. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	23	11.56
5. โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ไกลบ้าน	16	8.04
6. การเดินทางไปโรงเรียนไม่สะดวก	8	4.02
7. เด็กไม่ชอบเรียน	7	3.52
8. ผู้ปกครองมีลูกเรียนอยู่หลายคน	2	1.01
9. สุขภาพเด็กไม่ดี	1	0.50
10. สติปัญญาเด็กไม่ดี	1	0.50
11. เด็กออกไปบวชเณร	1	0.50
รวม	199	100.00

¹ นักเรียนคนหนึ่งๆ ตอบไว้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า จากค่าตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ปัจจัยที่ทำให้เด็กไม่เรียนต่อส่วนใหญ่คือ ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 29.65 รองลงมาคือ ผู้ปกครองยากจน คิดเป็นร้อยละ 24.12 ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่มีการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 16.58 และผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.56

6.2 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์จากคำตอบของ
ผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จากการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อในชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 จากคำตอบของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ 1 คอลังนี้

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของคำตอบผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำแนกตาม

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1 ¹

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน	44	39.65
2. ผู้ปกครองยากจน	34	30.63
3. ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่มีการทำ	8	7.21
4. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	4	3.60
5. เด็กไม่ อยากเรียน	4	3.60
6. เป็นลูกผู้หญิง	4	3.60
7. สุขภาพเด็กไม่ดี	3	2.70
8. สภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน เช่น แดด	3	2.70
9. เด็กโตเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว	2	1.80
10. สติปัญญาเด็กไม่ดี	2	1.80
11. ผู้ปกครองมีลูกเรียนอยู่หลายคน	1	0.90
12. เกิดปัญหาขัดแย้งในครอบครัว	1	0.90
13. เด็กออกไปหาแรงงาน	1	0.90
รวม	111	100.00

¹ ผู้ปกครองนักเรียนคนหนึ่งๆ ตอบได้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า จากคำตอบของผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ
ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่เนื่องมาจาก ผู้ปกครองต้องการ
ให้ช่วยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 39.65 รองลงมาผู้ปกครองยากจน คิดเป็นร้อยละ 30.63

6.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์จากคำตอบของเพื่อนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จากการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากคำตอบของเพื่อนักเรียน โดยดังนี้

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของคำตอบจากเพื่อนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ จำนวนตามปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1 ¹

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน	40	42.56
2. ผู้ปกครองยากจน	28	29.79
3. เด็กไม่ชอบเรียน	11	11.70
4. สติปัญญาเด็กไม่ดี	4	4.26
5. ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่หางานทำ	3	3.19
6. เกิดปัญหาขัดแย้งในครอบครัว	2	2.13
7. การเดินทางไปโรงเรียนไม่สะดวก	2	2.13
8. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	2	2.13
9. สุขภาพเด็กไม่ดี	1	1.06
10. ไม่มีเพื่อนจากโรงเรียนเดิมมาเรียนด้วย	1	1.06
รวม	94	100.00

¹ นักเรียนคนหนึ่งที่ตอบได้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า จากคำตอบของเพื่อนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 42.56 รองลงมาคือผู้ปกครองยากจน คิดเป็นร้อยละ 29.79 และเด็กไม่ชอบเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.70

6.4 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์จากคำตอบของครูระดับประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากคำตอบของครูระดับประถมศึกษา ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของคำตอบจากครูระดับประถมศึกษา จำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1¹

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองยากจน	38	31.91
2. ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน	31	26.05
3. ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่มีงานทำ	16	13.45
4. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	13	10.93
5. สติปัญญาเด็กไม่ดี	7	5.88
6. เด็กไม่ชอบเรียน	4	3.36
7. เกิดปัญหาขัดแย้งในครอบครัว	3	2.52
8. สุขภาพเด็กไม่ดี	2	1.68
9. ผู้ปกครองมีลูกเรียนอยู่หลายคน	2	1.68
10. เด็กโตเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว	1	0.84
11. สังคมแถวนั้นไม่นิยมส่งลูกเรียน	1	0.84
รวม	119	100.00

¹ ครูคนหนึ่งๆ ตอบได้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า จากคำตอบของครูระดับประถมศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ ผู้ปกครองยากจน คิดเป็นร้อยละ 31.93 รองลงมาคือผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 26.05 ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 13.45 และผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.93

6.5 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อรวมคำตอบจากนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ศึกษาต่อของนักเรียนเมื่อรวมคำตอบจากคำตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครอง เพื่อนและครูระดับประถมศึกษา ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของคำตอบจากนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา จำนวนตามปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อ
ชั้น ม. 1¹

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน	174	33.40
2. ผู้ปกครองยากจน	148	28.41
3. ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วไม่มีงานทำ	58	11.13
4. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	41	7.87
5. เด็กไม่ต้องการเรียน	26	4.99
6. โรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ไกลบ้าน	16	3.07
7. สติปัญญาเด็กไม่ดี	14	2.69
8. การเดินทางไปโรงเรียนไม่สะดวก	10	1.92
9. สุขภาพเด็กไม่ดี	7	1.34
10. เกิดปัญหาขัดแย้งในครอบครัว	6	1.15
11. ผู้ปกครองมีลูกเรียนอยู่หลายคน	5	0.96
12. เป็นลูกผู้หญิง	5	0.96
13. เด็กโตเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว	4	0.77
14. สภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน ฝนแล้ง	3	0.58
15. เด็กออกไปบวชเณร	2	0.38
16. สังคมแนวนั้นไม่นิยมส่งลูกเรียน	1	0.19
17. ไม่มีเพื่อนจากโรงเรียนเดิมมาเรียนด้วย	1	0.19
รวม	521	100.00

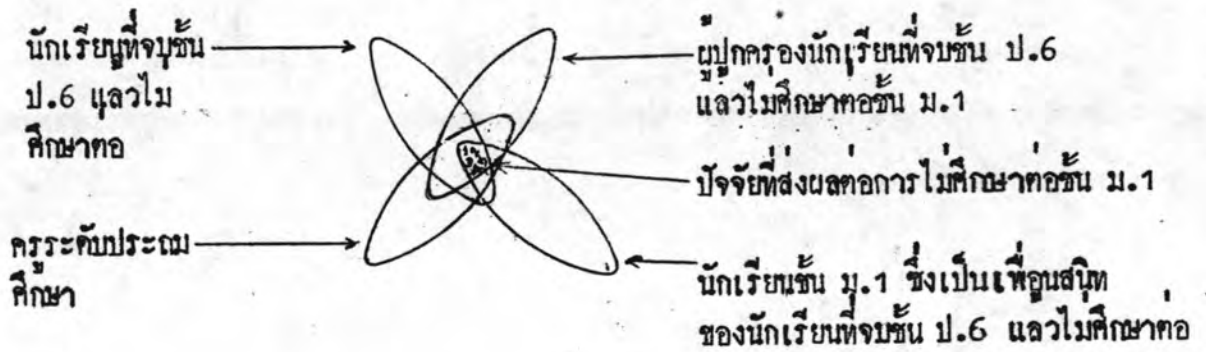
¹ นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียนและครู คนหนึ่งๆ ตอบได้หลายคำตอบ

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม. 1 จากคำทอมของตัวนักเรียนเอง ที่ไม่ศึกษาต่อ เพื่อนของชั้นเรียน ผู้ปกครองนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา ปัจจัยส่วนใหญ่ คือ ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 33.40 รองลงมาคือ ผู้ปกครองยากจน คิดเป็นร้อยละ 28.41 ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่ทำงานทำ คิดเป็นร้อยละ 11.13 ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.87

6.6 ปัจจัยที่ส่งให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา จากคำทอมของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา

จากการวิเคราะห์เนื้อหาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากคำทอมของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา ได้ผลดังนี้:

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์เนื้อหาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1 จากคำทอมของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา

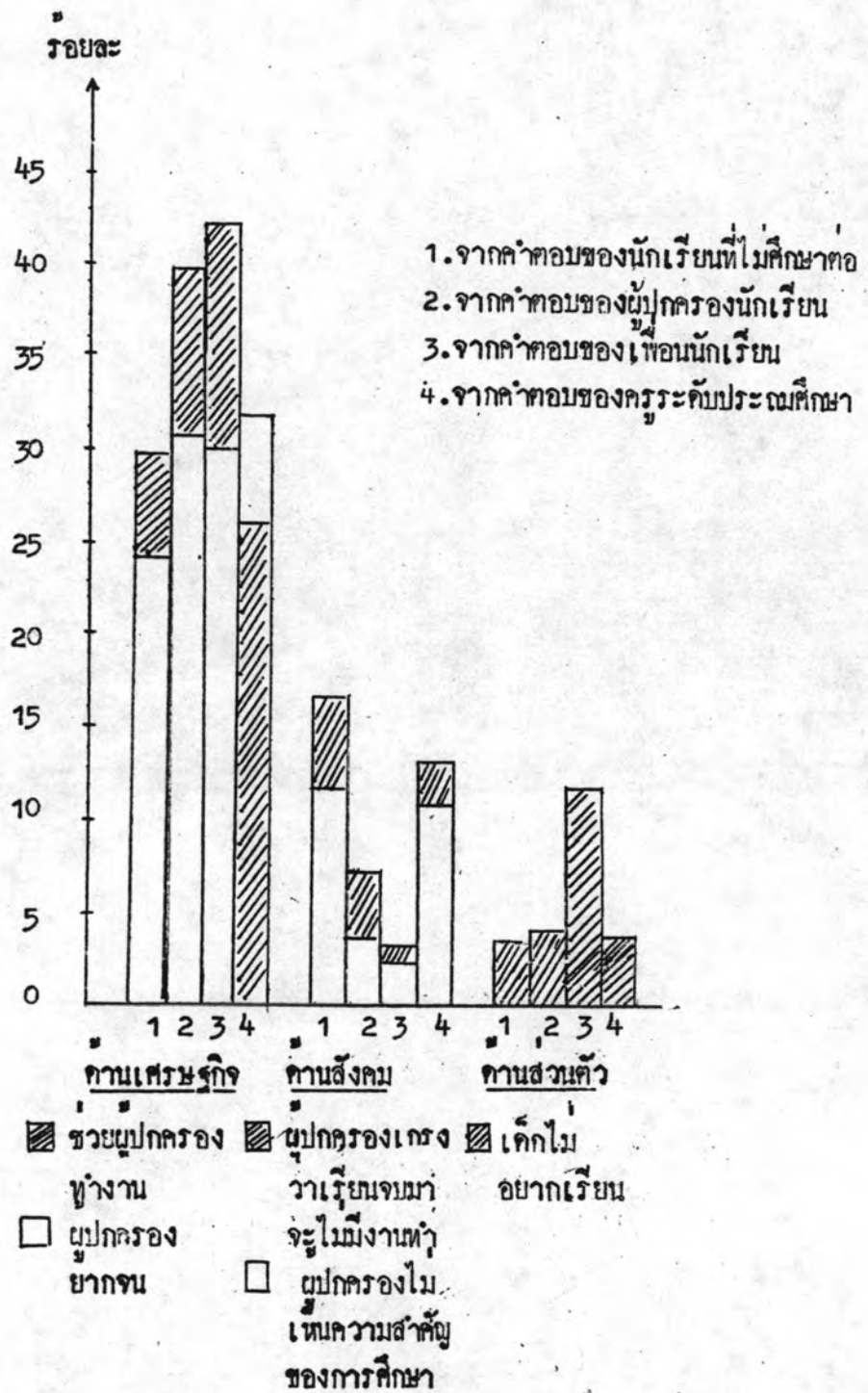
หมายเหตุ

- ① ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน
- ② ผู้ปกครองยากจน
- ③ ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบแล้วจะไม่ทำงานทำ
- ④ ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา
- ⑤ เด็กไม่อยากเรียน

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของคำตอบจากนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้นักเรียนและครูระดับประถมศึกษา จำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียน ไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ศึกษาต่อชั้น ม.1	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน	174	38.93
2. ผู้ปกครองยากจน	148	33.11
3. ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่มีงานทำ	58	12.97
4. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา	41	9.17
5. เด็กไม่อยากเรียน	26	5.82
รวม	447	100.00

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา จากคำตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อให้นักเรียน และครูระดับประถมศึกษา ปัจจัยส่วนใหญ่คือ ผู้ปกครองต้องการให้ช่วยทำงาน คิดเป็นร้อยละ 38.93 รองลงมาคือผู้ปกครองยากจน คิดเป็นร้อยละ 33.11 ผู้ปกครองเกรงว่าเรียนจบมาแล้วจะไม่ มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 12.97 ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 9.17 และ เด็กไม่อยากเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.82

แผนภูมิที่ 3 เปรียบเทียบรอยละของปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนไม่ศึกษาต่อทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ซึ่งวิเคราะห์จากคำตอบของนักเรียนที่ไม่ศึกษาต่อ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนและครูระดับประถมศึกษา